

wulke Wjezy wešebi wopšimnu. Ale shtuž je prawje woblada, a shtuž šwjeru na to-šebi myšli, shtoto je, wot Boha bydž, aby wot Boha nebydž; Ton budže spoznacž dyrbecž, so to wulka a krašna Wjez je, wot kotrejž Krystus tudn reczi. Pšchetož to je wjerna a wješta Wjez, so Člowek nemože šurawiščo šudženy, ani twerdsjo pšchimany bydž, hacž dnž prajene budže, so wot Boha neje. So me njedro Paduch a Schelma rješka, aby mi tejšč Schiju wotkole, neje nicžo pšchecziwo tutej traschnej žakofzi, kotruž ton Knes tudn škrotkimi Šsłowami wopšimnje, dnž won křym židam praji: Wy nejšze wot Boha. Tehodla leži wščitko na tu tej Shtuzo, so my Bože Šsłowo radži šlyšhecž a šwjeru sa khowacž dyrbimy.

Wtej Historiji teho Evangeliona wiđimy my šchudžom, so čzi, kotřž Bože Šsłowo šlyšhecž nechadža, šhe wot njeho recža a lestruju, čzi du sa Čžertom, džež won jich wedže, tak dołho hacž won jich na pošletku žylje wobšnyje, a woni čžim dlyje čžim horschi budža, kajž tejšč we našim dženšnišim Szeniu wiđimy.

Woprječka njewaju šo čzi židzi, jako Krystus pocznje prjedowacž. Potom šwarja woni nanjeho, rjekaju jemu Samaritar, a praja, so won Čžerta ma. Tudn šu woni hježom džešacž molow žobje do Helje šapanyli, hacž predn. Potom budža woni hješčeže nemdrischi: Shtoto čžinišč ty šam wotšo? praja woni. Šškrotkim, woni šu čžim dlyje čžim

horschi; hacž woni napošletku w Šškrotku šo do njeho dadža a Mordarstwo wobendu, šbjehaju Kamenje a chzedža jeho šmercž kamentowacž. Do tajkeho žakofneho Rjecha šapanu woni pšchecž Saczpenje Božeho Šsłowa, dokelž woni Krystušowe Prjedowanje šlyšhecž nochzedža, ale lestruja je. To je, praji tudn ton Knes, Šnamjo, so wy židzi wot Čžerta šze. Pšchetož dn byščeže wy wot Boha byli; Da byščeže wy šo hinaš pšchecziwo jeho Šsłowu, kotrejž ja prjeduju, šadžerželi.

So njekřišchim Čžaku Džeczi šwecžo tak nepoštusčne a šampasčne šu pšchecziwo šwjim Štarschim, pšchindže tejšč wot teho šem, so wone Bože Šsłowo nešlyšča, aby hacž je runje šlyšča, tolla newuknu, a nešhowaju. Dnž wone pak jedyn mol šapocznu, pšchecziwo Božej Pšchikafni, Nana a Macžer šanicžowacž, da newoštanje pšchi tajkim Rjechu, ale wone du dalje a kliša tnyh Štarschich. A hacž wone runje jich šRuku nemorduja a nekonzuja, da bychu tolla čžylje, so bychu woni žiwu nebyli. Aby wedu tak žadwawe žiwjenje, so šo Štarschi šmercž rudžicž dyrbja na nich.

Tak dže šo šchudžom, shtuž Bože Šsłowo šlyšhecž, aby šo po nim šadžeržecž nochže, ton šapanje do Ežow, Reštrowanja a Pšcheszjehanja, kajž my to tejšč na Podjanskišch wiđimy, so woni čžim dlyje, čžim nemdrischi šu, a se šwjim Reštrowanjom a Pšcheszjehanjom, predn pšchecžacž nebudža hacž, woni hješčeže